

skem boju preprečilo. Zapadno od Trnove zelenja se je sovražnik v nekem ozkem kosu jarka vstavil.

Prvi generalkvartirmožster
Ludendorff.

Vojna na morju.

Dva angleška vojna parnika potopljeni.

K.-B. London, 21. marca. Admiralitačni apneni poroča: Dva minskih iskalca sta zadela ob kanonih in se potopila. V enem slučaju nobena roti črtev, v drugem je 14 mož utonilo. sprotne proti n

Druga vrnitev nemškega parnika „Möwe“.

W.-B. Berlin, 22. marca. Njeg. Vel. pomožna križarka „Möwe“, poveljnik grof je ne Duhna-Schloiden, se je po svoji drugi izjalovi večmesečni vožnji v Atlantskem oceanu v letah nekome domače vojno pristanišče vrnila. Premagala je 22 parnikov in 5 ladij na jadre v zrav 123.100 brutto-registertonami, med njimi 21 sovražnih parnikov, od katerih je bilo 8 ob oboroženih in je bilo 5 v službi angleške neznanje admiralte, ter 4 sovražne ladje na jadre. Njeg. Vel. pomožna križarka „Möwe“ pripe ombe nala je seboj 593 vjetih.

dobra

* * *

To je zopet eden krasnih činov nemškega pomorskega junaštva! Dne 4. marca 1916 se je parnik „Möwe“ kot nekaka čudežna adaja od prve svoje večmesečne vožnje vrnili; pripeljal je takrat seboj 199 vjetih, en milijon mark, ko je potopil 15 parnikov s 57.700 tonodonami; poleg tega je prišel na od „Möwe“ zpusčeno mino angleški velikanski parnik Eduard VII. in se potopil. Kmalu potem so se pisali sovražni listi, da se je pojavil neki drugi nemški parnik, ki dela po morjih velikansko škodo. Zdaj je ta uganka rešena; bil a n y e to isti parnik „Möwe“ z istim poveljnikom, y a r o i se je zdaj zopet srečno z ogromnim ple rije; kom vrnili. Ves svet se smeji zdaj Angliji, t i z n s k a t a r e velikanska mornarica spi v domačih a vduvristanih. „Möwe“ pa si je pridobila nove apadale vorike.

Nemški vojni parniki na dalnjem vzhodu.

K.-B. Stockholm, 21. marca. Japonski admiralni štab je vsled pojavljenja neke strojneške pomozne križarke na dalnjem zali prozoru odredil, da morajo biti vse barke v očekovalnih morjih od vojnih parnikov sprem a strane. Nadalje se poroča, da se je dokazalo zletelo avzočnost nemških podmorskih čolovreiskanov na dalnjem vzhodu.

Potopljeni francoski vojni parnik.

W.-B. Berlin, 22. marca. Na kraju potopljenja v Srednjem morju dne 19. t. m. potopljen francoskega vojnega veleparnika ašel je podmorski čoln neko kišo, ki je vseovala pisma, iz katerih se je zamoglo dogati, da je bila potopljena ladja francoskega ladja „Danton“.

(„Danton“ je bil l. 1909 zgrajen, 145 metrov široki vojni veleparnik, imel prostora eževnega 18.400 ton; oborožen je bil s 40 kanoni jevno d 2 torpednimi cevmi; njegova posadka je našala 858 mož.)

Nove žrtve podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 25. marca. Razven temo strom marca že objavljenih izgub na ladjah živilih je naši podmorski čolni še potopili: 25 parnikov, 14 ladij na jadre in 37 ribiških barkovljeni skupno 80.000 brutto-register-tonami. Nam brezlj je bil dne 9. t. m. od enega naših podmorskih čolnov v kanalu neki angleški dvome; vjrovni s topovskim ognjem uničen. Potopljene ladje se sestavljajo iz 23 angleških, 27 francoskih, 1 italijanske, 9 norveških, 2 ameriških, 1 španske in 1 holandske ter 12 ladji, katerih imena in narodnost se ni moglo so z vognati. S predstoječimi ladjami se je, v kolikor je doslej znano, m. dr. 3400 ton pre Severnoga, večnoma določenega za Francosko, cozi z 1000 ton olja, 3300 ton rude, 3300 ton žita v bližini

in 9900 ton živil, razven z ribiškimi čolni potopljenih rib, uničilo. Med potopljenimi parniki so se nahajali oboroženi parnik „Brickes“ (3549 ton), parnik „Memnon“ (3302 ton), lacaretna ladja „Asturis“ (12.002 ton), nadalje amerikanska parnika „Hlinois“ (5225 ton) in „City of Memphis“ (5252 ton).

Ledeno morje zaprto.

K.-B. Berlin, 25. marca. Tuji vladam se je naznamilo, da se bode v bodoče v okrožju severnega ledenega morja, vzhodno 24 gradov vzhodne dolgosti in južno 75 gradov severne širokosti, z izjemo norveških morja, proti vsakemu pomorskemu obratu brez nadaljnega z vsem orojem nastopilo. Nevratalne ladje, ki vozijo tam, storijo to na lastno nevarnost; pač pa se je skrbelo, da se nevratalne ladje, ki so že na vožnji v pristane tega zatvornega okoliša ali ki hočejo take pristane zapustiti, do 5. aprila ne bodo brez posebnega svarila napadlo.

Torpedni napad na Dünkirchen.

W.-B. Berlin, 27. marca. Eden naših zvez torpednih čolnov je v noči od 25. na 26. marca naprave vojnega pristanišča Dünkirchen na bližnjo oddaljenost z okoli 200 streli obstreleval. Sovražnih pomorskih bojnih sil se ni nikjer opazilo. Naši čolni so se nezadržani zopet vrnili.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Proti bolečinam v udih se je v zadnjih letih veliko število sredstev za obdržanje pojavo. Večinoma so zopet izginila, ker so se izkazala kot brez učinka. Pojavilo se pa vedno zopet nova sredstva, ki se jih ponuja s kričavo reklamo. Kdor pa noče napraviti eksperimentov z novimi nepreskušenimi sredstvi za obdržanje, ta rabi za odpravo bolečin v udih zaupno že skoraj 20 let priznani, od mnogih zdravnikov priporočeni Fellerjev rastlinski esencni fluid z zn. »Elsa«-fluid. Na mnogih razstavah bil je z zlastimi medaljami premirjan. Mnogoštevilno zdravnikov ga hvale in mnogo čez 100.000 zahvalnih pismen ga priporoča dostikrat v navdušenih besedah hvalje za odpravo mučnih, mnogokrat tudi zastarelih bolečin v udih. Predvno cene: 12 štekljenic pošte franko za 6 kron lekarjev E. V. Feller, Stubiča, Elsačig Št. 241 (Hrvatsko). Istotam se lahko naroči tudi Fellerjeve, mild odvajalne Rhabarbara-kroglijce z zn. »Elsa«-kroglijce, 6 škatljic franko le 4 K 40 h, ki ne učinkujejo drastično, ne škodujejo črevusu ter so popolnoma neškodljive in jako priljubljene. Izborni hihi potrebne odpravljajoče je Fellerjev črtnik zoper migreno (»Elsa-Mentolstift«). I karton stane le 1 krona. Lahka raba.

(ec)

Vojni cilji ruskega zunanjega ministra.

K.-B. Lugano, 26. marca. Glasom italijanskih listov je zunanjji minister Miljkukov v tudi pariški „Agenturi Radio“ podal izjavno, glasom katere bode Rusija vojno do zmage nadaljevala, Konstantinopol v posest vzela in Slovane na Avstro-Ogrskem osvobodila. Srbija in Rumunija, dejal je Miljkukov, bodeta postali večji kot doslej in organiziralo se bode tako solidno jugoslovansko državo, da bodejo našla nemška stremljenja na Balkanu nepremagljivi odpor.

(Gospod Miljkukov, ki je svojemu carju prisego prelomil, deli torej na prav gostobredni način kožo medveda, ki še ni ustreljen. Mnogo izjave takih možakov seveda niso

vredne, kajti danes pač ne ve živ krst, kaj bode revolucija na Ruskem porodila. Zanimivo je le to, da se obračajo sedanji vladujoči „kadeti“ na Ruskem v prvi vrsti z vsem svojim sovraštvom proti Avstriji, ki jo hočejo razdrobiti, poniževati in uniciti. Prav semešna je Miljkukova trditev, da hoče avstrijske Slovane „oprostiti“. Avstrijski Slovani se večinoma prav lepo zahvaljujejo za svobodo, ki bi jim prihajala iz Sibirije. Kar se pa tiče „jugoslovanske države“, o kateri gospod Miljkuk takoj navdušeno besediči, jo pač ne on in ne njegovi duševni bratci ne bodo doživeli. Hrvati hočejo ostati v okvirju habsburške monarhije in nočejo imeti nobenih zvez s kraljemorilskimi Srbi. Slovensko ljudstvo na Štajerskem, Koroskem in tudi v drugih deželah ima isto željo in dokazuje to zvesto na vseh bojiščih. Slovensko ljudstvo na Štajerskem in Koroskem si niti zgodovinskih kronovin ne pusti razbiti, kakor zahtevajo to posamezni nepoboljšljivi politiki. Kajti odprava kronovin bi pomenila v resnici prvi korak k uresničenju jugoslovanske države, ki naj bi bila nekak grobokop za Avstrijo. Gospod Miljkuk naj bi raje Fincem, Tatarom, Baltom in vsem drugim podjarmljenim narodom na Ruskem svobodo prinesel. Pa saj si jo bodo bržkone itak sami vzeli. Mi pa te ruske „svobode“ ne potrebujemo, ker nismo navajeni knute in sibirskej ječ. Opomba uredništva.)

Izpred sodišča.

Tatvine na južni železnici.

Maribor, 26. marca. Pred tukajšnjo sodnijo se je vrnila v soboto in do nedelje opoldne razprava proti večemu številu uslužbenec južne železnice. Obtoženci, ki so le italijansko razumeli, so bili slediči: Anton Drozala, Anton Puntschart, Richard Banaletti, Mario Puntcharo, Jakob Simonetti, Alojz Bohak, Karl Herschenreder, Friderik Gačnik, Johan Barzi, Stefan Smigoc, Johan Klakocar, Juri Gril, Alojz Kramberger, Maks Frima, Peter Ražbornik in Alojz Waller. Klakocar, Gril in Ražbornik so pri vojakih in se bodo morali pred vojaško sodnijo zagovarjati. Kakor tudi letos, se je že lani na premikalnem kolodvoru v Teznu pri Mariboru izvršila cela vrsta tativ na železniškem blagu. Tatovi so n. p. ukradli iz plombiranih vagonov polne sode piva, jih zvalili v neko kuruzno polje in tam potem veselo popivali. Tudi pivo in vino v steklenicah se je kradlo in v sobi premikačev izpolnil. Nadalje se je tudi cele kište s turškim in makedonskim tobakom pokradlo, od katerih je bila ena od 180 do 250 kron vredna, nadalje eno kišto z 9000 cigaretami (vrednost 540 K), eno kišto s 600 cigaretami (vrednost 960 kron), iz neke kište 200 jajc, več vrč moke in ovsenih otrobov. Vse se seveda ni moglo dognati, kar so pokradli. Sodnija je obsodila Drozala na 18 mesecov v težke ječe, Puntscharta na 15, Banaletta na 8 mesecov v težke ječe, Parziana na 8, Bohaka na 6, Herschenredera na 5, Simonetta in Smigoca vsa-

Petersburg.

Prinašamo sliko ruske prestolnice Petersburga, ki je bila središče revolucionarnih dogodkov zadnjih tednov. Mesto je moderno in v evropskem slogu zgrajeno po naročilu carja Petra, po katerem nosi tudi ime.

cega na 4 mesece navadne ječe, Barzija pa na en mesec strogega zapora. Gačnik, Kramberger, Frima in Waller, ki so od tatinskega plena menda nekaj dobili, bili so oproščeni.

Odstavljeni car.

Prinašamo sliko bivšega ruskega carja Nikolaja. Revolucija ga je prisilila, da se je moral prestolu odpovedati. Odstopivši car je sin carja Aleksandra III. in carice Marije, neke rojene danske princesinje. Bil je l. 1868 rojen in stoji torej v 49. letu svoje starosti.

Zar Nikolaj II.

Pri njegovi vzgoji se je gledalo večidel le na vojaško izvežbanje; zato kaže tudi njegovo znanje na drugih poljih velika pomanjkanja. Car je postal 1. novembra 1894, leta 1896 pa je bil v Moskvi slavnostno kronan. Oženjen je s princesino Alix iz Hessena.

Razno.

Iz bojišča se nam piše z dne 21. marca 1917: „Dragi mi „Štajerc!“ Prosimo te lepo, da sprejmeš en par vrstic. Pozdravljamo naše žalostne žene in ljube otročice in jim želimo vesele velikonočne praznike obhajati; ljubi Bog daj, da bi zanaprej bolj vesele vsi skupaj doživel. Iz koroških sneženih krajev in iz bojnega polja vočimo: Franc Furlan iz Dobove pri Brežicah; Franc Slana pri Ljutomeru; Jožef Kukavica iz Černica pri Brežicah; Franc Koletnik iz Haloz; Anton Trstenjak iz Sv. Jurja ob Ščavnici; Martin Cohnik iz Trakovca.

Od 5. dragonskega polka. Piše se nam: „Dragi sorodniki in znanci iz Sp. Štajerskega! Dolgo smo molčali, ker smo dan na dan pričakovali, zdaj nam zapoje trobenta miru, a sedaj vidimo, da je čakanje zaman. Zatoraj Vam v tem listu izročimo mnogo pozdravov in Vam sporočamo: Večkrat hoče Rus ponocni z zvijoča napasti naše podzemeljske votline, ali Slovenec ima zmiraj dobre oči in srce na pravem mestu; zatorej mora Rus pobrati svoja kopita in odteči v svojo blatno Rusijo. Ker nam ni mogoče ustmeno vročit velikonočnih praznikov, zatoraj tisoč vročih pozdravor vsem častitim bralcem, staršem in znancem, posebno pa prijaznim dravsko-poljskim dekletam vsem veselje in blagora polne velikonočne praznike! Pozdravljamo Vas: Zugsführer Stefan Schimenko, Spodnji Breg pri Ptiju; korporal Josef Maier, Fernitz pri Gradcu; korporal Johan Borinšek iz Kranjskega; dragone Martin Žnidarič iz Ljutomera; dragonec Blasius Sajšek iz Sv. Lovrenca, dr. p.

Iz Celja se poroča: Dne 18. t. m. se je izročilo štirim članom prostovoljne požarnice brambe mesta Celje častno medaljo za 25 letno pridno službovanje. Odlikovanci so: čelnik Peter Dergan, nadalje Joh. Jicha, Joh. Skoberne in Julij Obad. Sledila je mala slovesnost, pri kateri se je za potresu prizadete prebivalce v Brežicah 71 krov nabralo.

Umrli je v Tresternicu pri Mariboru tamoznji občinski predstojnik, gostilničar in posestnik g. Jos. Wiesenthaler. N. p. v. m.!

Nemški „Schulverein“ sklenil je na zadnji svoji seji celo vrsto nujnih izdatkov v skupni svoti 6682 kron; med temi izdatki se nahajajo tudi podpore za otroške vrtece v Ptiju in Brežicah ob Savi.

V Mariboru so otvorili v „Volkskaffehausu“ kavarne „Theresienhof“ vojaški dom za ozdravljoče vojake, ki se vzdržuje s prostovoljnimi darili.

Tatyina. V Budini pri Ptiju je bilo posestnici Rozi Brus mnogo perila in obleke pokradeno. Spretnosti orožnikov je zahvaliti, da se je ukradeno blago zopet našlo in tato so sodnji izročilo.

Pet sinov in oča v vojni. Tesarski mojster Bresnik v Spodnji Losnicici pri Slovenski Bistrici stoji s svojimi 5 sinovi v vojni; šestega njegovega sina pa so istotako pri zadnjemu črnovojniškemu prebiranju za sposobnega spoznali.

Veliko darilo. Gospa Eliza pl. Artenš v Šmarju pri Jelšah izročila je v roko c. k. namestnika 4000 kron za nakup cenih življenskih sredstev. Vsa čast blagi gospoj!

Velika tatyina. Iz Celja se poroča: V neki tukajšnji trgovini z galanterijskim blagom se je odkrilo velike tatyine. Ukradeno blago ima vrednost večih tisoč kron. Tat je trgovski pomočnik L. Sch., ki je imel v nemjudovskem sanitetnem vojaku pomagača. V stanovanju pomočnika našlo se je zalogu blaga za nad 2000 kron vrednosti. Pomagačata pa je od časa do časa odpotoval v razna mesta in tam ukradene stvari prodajal.

Umrla je v Slovenski Bistrici gospa Karolina Schiestl, mati tamošnjega nadučitelja. N. p. v. m.!

Sv. Anton na Pohorju. Tukajšnja občina imenovala je ednoglasno za častnega občana g. dr. Štefana barona pl. Neugebauer, bivšega okrajnega glavarja v Slovenski Gradcu.

Noče biti sleparka. Na popravek v zadnji številki dobili smo slediči dopis: Leopoldina Korpar iz Lave pri Celju se opravičuje in sicer poslala je slav. uredništvu „Štajerca“ slediči popravek, ki je bil priobčen 18. marca v št. 11. dobesedno: „Ni res, da bi bila prišla jaz k neki kmetici v Stopčah, če da me je teta poslala, da bi mi ona dala špeha, da ga pošljem svojima sinovoma na bojišče. Res pa je, da sem šla jaz s svojo sestro Terezijo dne 19. februarja 1917 v Stopče po naročilu svojih staršev, da kupim pol kg slanine, katero sem pozneje pri kmetici Kitek v Stopčah tudi kupila. Sinov pri vojakih sploh nimam, ker je moj najstarejši otrok star še 7 let.“

— Odgovarjam in sicer, da je gotovo res, da je omenjenega dne Leopoldina Korpar resnično zahtevala od kmetice Johane Hiti v Stopčah špeha za njeno tetu Lizo, da bi ga tara rada sinovoma na bojišče poslala. Nekaj dni potem prišla je dotična teta Liza sama v Stopče, so ji pa kmetica Hiti in njena dekla Elisabeta Zgong vse povedali, da je Korpar za njo zahtevala špeha, da bi ga rada sinovoma poslala in da ji je odgovorila, da za pošiljatev pa nima pripravnega špeha. Toraj kmetica Hiti in Elizabeta Zgong bodo pričale! Nadalje piše: „Ni res, da bi bila jaz pred dobrim letom na enaki način v spremstvu enakovredne tovarišice izvabila od svoje tete mesa, špeha, kruha in 10 K denarja in da bi bila vso to blago s svojo tovarišico delila in z njo povzila in denar zapravila. Pač pa je res, da sem šla jaz pred dobrim letom s svojo znankom Nežo Lekšo k svoji teti Mariji Žerjav v Novo cerkev, katera mi je na mojo prošnjo za mojo družino dala pol kg špeha, hleb kruha, par jabolk ter posodila 10 K. Tudi ni res da bi bila dotična teta vso stvar naznana k sodišču, pač pa je resnica, da je tožila na vrnitev posojila.“ — Odgovor na to točko je pa ta: Tudi to je popolnoma resnično, da je Leopoldina Korpar pred dobrim letom bila pri teti v spremstvu enakovredne tovarišice, ki je pa teta lagala, da je njena sestrica. Tudi je lagala, da so jo starši poslali, da bi jem teta kaj podarila, da bi radi svojim sinovom poslali na bojišče. In res, teta kot radodarna žena dala je raznih jedil in tudi denar, ki ga pa ni posodila, ampak podarila. Ko je pa teta izvedela, da te porednice teh daril niti domov prinesle niste, marveč same povzile in denar zapravile, je pa ne zaradi Leopoldininih staršev, ker njim bi bila teta vse odpustila, a zaradi Leopoldine, ker je znana kot slab denar, ni hotela od-

pustiti, je pa seveda sodniji naznana. Misli hčeri Angela in Marija sta bile pa ravna klar obisku pri Leopoldininih staršeh, ko je **Poleti** orožnik pozvedovat o tej zadevi. Njeniško pov sam je pravil svoji svakinji Lizi, kaj kotdeje se ti svetujem, da miruješ, drugače še toleteli. Daj bolj debelo slišala. Raje se poboljšaj in opozoriti dosedajno življenje in živi kakor sed tujih dobi, potem pa ne bode javnost nič spoznati vedela od tebe in tudi ne bodeš svojim tala in rišem in sploh vsej rodbini v smaroto. Tropo za sedaj dovolj, ako še pa hočeš kaj izgornje še bodeš pa prihodnjič več slišala. Grajih pa se dovolj! Ako bodeš še pa šla na Stopčanskih špeh, zahtevaj ga na svoje ime, ne podnji pime svoje tete! Lava, dne 24. marca m. o. Jožef Mastnak.

iz bojnega polja se nam piše z dnečinsko marca 1917. Dragi mi „Štajerc!“ Od transka fronte naznanjam vsem znancem in prenega ljem, da še smo vsi fantje od 26. domota letalnega pešpolka pri zdravju. Posebno mi teh straski fantje, ki smo v bližini Ptuja domatalni smo še vsi pri dobrem zdravju. Devet d. e. e. pri 6. stotnji, smo si, kakor da bi bili oncentr bratje skupaj. Gospoda stotnika imame, srebreng. Večkrat se zabavljamo s slovenčin so popevkami. Najrajši pojemo „Lepa naša“ I talovina. Nekega dne je bilo prav lepo in plzbrali smo se vsi fantje in smo si zapeljali. Naenkrat nas napade ta grdi polem aslikan minami. Ali ni bil od nas nihče ranjen, impreje enkrat nas je hotel napasti z bajonetom. Cer si je mislil, da nas bo pregnal iz postojank. Zelo se je motil. Mi slovenski smo ga močno natepli in vrgli nazaj v govo gnezdo. Drugi dan nam je zopet 5-letno že zgodaj „Tagwacho“ delati z artilij sprej. Streljal je, da bi lahko vse topove potrebno. Mi smo že znali, kaj da zopet hoče. Oketaks Ture opoldan nas je zopet napadel. In mi se zopet hrabro branili ter smo tegata tri pos tarja v redi natolklji in zopet nazaj poganjili. Izgube nismo imeli mi čisto nič in polegopje. Če je imel izgube okoli 300 mož mrtvih in zasrjej 500 težko ranjenih. Tak smo pokazali Venetijki fantje svojo moč! Poddesetnik Jasnec Kaučič, od Gor. Radgone, Anton Šešenec, Josef Krajnc, Dornava pri Ptiju, poddesetnik Alois Slana od Ljutomera, Josef Oštronik, Mihael Mlakar, Martin Ivančič, Dravsko pri Ptiju, Jožef Podgoršek, Sv. Trojčilu pri Halozah, Jožef Mihelčič, Sv. Vid pri Pivšencem.

Proti podprtavljenju ljudske šole se črniči zdaj razni glasovi. Tako piše češki „Ponedeljnik“: „Glede podprtavljenja ljudske šole zav. 1956 ki nenemško učiteljstvo popolnoma nasproti ajde inči. Zlasti storiti to vso češko in jugoslovensko učiteljstvo iz narodnih vzrokov. Prof. dr. Ed. Skobjavil je v „Češki reviji“ vrsto člankov naša predmetu, pri čemur je prišel do zaključka, da so boljši položaj učiteljstva in razne reforme ljudskega šolstva tudi v sedi okvirju mogoče.“ — Dobro, dobro, mora vse to res mogoče. Ali najvažnejše je Revgoji ljudska šola otroke za dobre redse strijanice, in to jamči pač le državni atereg ljudska šola. Na takih državnih ljudskej šolah ne moglo tako daleč priti, da bi se ralo mnogo učiteljskih in šolarških knjig zapreti zaradi njih nevarne vsebine, da moralno iztrebiti mnogo učnih v drugih zaradi nepatriotičnih smeri . . .

Samo dva brezmesna dneva v tednu jersko cesarsko namestništvo je izdalo naki določa, da je za dobo od 21. m. 30. aprila t. l. prepovedana prodaja in vajanje mesa samo ob pondeljkih in petekih pa tudi ob sredah kar dosegad. Ob pondeljku dovoljeno prodajati in vživati meso. Ker se bo vsled odprave enega brezmesnega dneva vporabilo v štajerski deželi na 1427 glav živine več kakor poprej, ko imeli v tednu tri brezmesne dneve, je čeno, da je tretji brezmesni dan odpovedano začasno, in sicer do konca meseca la, da se po možnosti varuje z živilo. Lanč se je nadejati, da bodo z ozirom nati je je koncem aprila pričakovati rumunske prestre v našo deželo, postale razmere glede pasa ne ugodnejše, vsled česar se ne sme eved